

[Kirsten Lee]

Derfor stemmer vi imod.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Ret skal være ret, og jeg forstår af hr. Glistrup's indlæg, at jeg har gjort hr. Knud Lind uret. Jeg beklager. Jeg var borte fra salen i et par minutter og fik refereret, da jeg kom ind, at det var hr. Knud Lind, der havde begæret afstemning. Jeg forstår, at det er Centrum-Demokraterne, som har bragt forvirring i billedet . . . (*Fra salen:* Nej!). Nå, undskyld, så er der slet ingen, der har bragt forvirring i billedet. Den er her bare! (*Munterhed*).

Men det er i det mindste ikke hr. Knud Lind, forstår jeg, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne sige undskyld til hr. Knud Lind.

Knud Lind (FP):

Jeg er desværre i den situation, at jeg ikke kan modtage undskyldningen, idet jeg faktisk begærede afstemning. Men forinden havde fru Mimi Jakobsen fra denne talerstol meddelt, at når vi om et øjeblik skal stemme, vil CD's folketingsgruppe være delt. Derefter blev der trykket på knappen heroppefra, og da begyndte det at ringe. Sådan er historien altså strikket sammen.

Jeg vil nu også godt sige her, at det undrer mig, det, der kom fra fru Kirsten Lee. »Barnet er ikke særlig velskabt«, sagde fru Kirsten Lee. Nu siger den radikale førstedame altså om det forslag, som fru Kirsten Lees justitsminister i regeringen har strikket sammen, at det ikke er særlig velskabt. Det er jo fantastisk at høre, for justitsministeren har brugt et halvt år på at lave det til et velskabt barn, og Justitsministeriets folk har arbejdet virkelig hårdt med det. Og så skal man høre det her! Men jeg fik ikke rigtig at vide, om De Radikale ville stemme imod det eller de ville undlade at stemme.

Det, det drejer sig om, når man er så sur over denne afstemning, er jo reelt, at man godt vil ud af huset før tiden. Det kan så være, hvad det være vil, men vi betales jo for at være her.

Dernæst er det, fordi man reelt må bekende kulør; ligesom når man spiller poker, er der et tidspunkt, hvor kortene skal på bordet. Man ville godt have givet os ret i stilhed, men helst ikke ved at trykke på knapperne. Det var det, det drejede sig om. Det var den største vrede. Ja, jeg ved såmænd ikke, om vreden var størst

over, at man ikke kunne gå lidt tidligere, eller det var det andet. Men vrede var der over det.

Men når vi har hørt alle disse udgydelser ved førstebehandlingen, vil vi gerne have bekræftet dem via knapperne. Og nu må vi jo så håbe, at der er nået 90 medlemmer frem til salen i mellemtiden.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal blot kort sige til hr. Knud Lind, at jeg synes, de indlæg, der har været her fra talerstolen dels fra hr. Helge Adam Møllers side, dels fra fru Kirsten Lees side, ganske godt illustrerer bredden i den debat, der er her i Folketinget, og som jo også har været ført i Folketingets Retsudvalg.

Jeg føler også nok, at det kunne være rigtigt, at vi havde noget mere materiale om de tyske erfaringer, før der træffes beslutning i en så væsentlig sag. Det har vi rekvireret, og det vil vi formentlig få i løbet af sommeren. Det vil sige, at der så bliver lejlighed til på et senere tidspunkt at tage den sag op til fornyet drøftelse.

Det har jo været et synspunkt i sagen, at vi gerne ville hente erfaringer fra det eneste land i Vesteuropa, der har gennemført en sådan bestemmelse i den form, vi har diskuteret her i landet, og der bliver således lejlighed til at vende tilbage til spørgsmålet på et senere tidspunkt. Jeg vil selvfølgelig sørge for, at Folketingets Retsudvalg får det, når det materiale er tilgængeligt, og så bliver der mulighed for at drøfte den sag på ny i den kommende folketingssamling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 19 stemmer; 88 stemte hverken for eller imod.

§ 1, således ændret, og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.